

Topniška bitka v Franciji. Nemci počivajo v Flandriji.

V bitki severnozapadno od Toulusa so ameriške čete zapodile močnejšega sovražnika iz zavzetih postojank. Berlin pravi, da so Nemci ujeli 183 Američanov. Druga nemška ofenziva je končana. Avstrijci vzhodno od Verduna.

Zavezniške čete v Rusiji pomagajo bolševikom.

London, 22. apr. — Vojni stan pravi v svojem sadnjem poročilu, da so angleške čete včeraj porazile sovražnika v lokalnem boju pri Robecqu. Drugače se nadaljuje topniška bitka na vsi fronti.

Paris, 22. apr. — Zadnje uradno poročilo se glasi, da se nadaljuje topniška bitka na levem bregu Avre in med Montdidierom in No-

yonem. Nemški upad na Rems je bil odbit. V okolliu Seichenpreya so se nadaljevali boji vse dan. Francozke in ameriške čete so odbile sovražnika na val črti in reokupirale izgubljene postojanke.

London, 22. aprila. — Iz Berlina poroĉaje, da su Nijemci ujeli 183 Ameriĉanin — med tim pet ĉastnikov, in upisali 26 strajbnih putu pri napadu na ameriĉke postolje blizu Belchenpreya. Napad su izvršili sa 2000 ameriĉki batalion.

London, 22. aprila. — Angleška flota operira v bližini Helgolanda in v soboto je prišla v dotik s nemškimi brodomi. Nekaj strel je bilo izmenjenih v veliki daljini, čeprav je bila na morju malo vidna. Navadno računajo, da izgubi divizija v večji bitki 20 odstotkov; to so takozvane normalne izgube. Po tem računu in če ne upoštevamo dejstva, da so bile mnoge nemške divizije dvakrat ali celo trikrat uporabljene, izgube ne bi smele biti večje od 10 odstotkov. Če pa se to zgodi, bi izgubili 10 divizij, kar bi pomenilo, da bi nemška mornarica izgubila 100.000 ljudi in 100.000 topov. Če pa izgube ne bi bile večje od 10 odstotkov, bi izgubili 10 divizij, kar bi pomenilo, da bi nemška mornarica izgubila 100.000 ljudi in 100.000 topov.

2. Nemško poveljništvo je v svojih pripravah za sedanjo ofenzivo posvetilo posebno skrb, da usiyari med vojaštvom dobro raz-

obali polotoka Kola v Ledencem morju. Kverninski čete bodo tamkaj kooperirale s bolševiki proti finski beli gardi in nemškimi četami, ki silijo proti severnim ruskim pristaniščem. Angliji, Franciji in ruski bolševiki so se že spopelo. Častniki so govorili vojakom nekako sledeče (kakor so izpovedali ujetniki): "Z Rusijo in Rumunsko smo naredili mir in zdaj smo na delu, da ga naredimo z Belgijo in Švijo. Ostaneta še Anglija in Francija, ki sta na

padli s finako belo gardo 200 milj
jušne od Marmonaska in Finci so
bili tepeni.

Z ameriško armado v Franciji. 21. aprila. — V soboto zjutraj je 1200 Nemcev (izbranih prsto-vojnecov, iz katerih Nemci sestavljajo posebne čete za drzne napade in katerim pravijo po svoje kaj več kot šex morje. Nase priprave so ogromne in naša premoč je velika. Naši generali so rojeni zmagovalci in naša zmagaja je gotova. V štirih tednih bo vse končano in imeli bomo mir, kakršnega bomo sami hoteli."

"Stoassertruppen" napadilo ameri-
ške postojanke severnozapadno
od Toulua, kjer je bil pred enim
tednom odbit zadnji večji napad.
Včerajšnji nemški napad je bil
večji kakor zadnji in potentakeri
največji, kar jih je bilo do danes

Pod velikim pritiskom sovražne premoči so se Američani v prvem hipu umaknili en kilometer in sovražnik je zasedel področje vasi Selchenrey in bližnje gozdove. Ta-

koj nato pa so naše čete — ne da bi jim kdo prišel na pomoč — organizirale protinapad in bojevanje je trajalo ves dan, toda končno so bili Nemci vrženi nazaj in Američani so reokupirali izgubljene mestolokne. Po tem topu je

...sledilo topniško bombardiranje, ki se še nadaljuje.

Američani so ujeli tri ranjene Nemce, medtem ko zadnji niso u-

...nemci so bili ob tisti noči v
jeli nobenega Američana. Nemške
izgube v mrtvih in ranjenih so
večje kakor ameriške. Vrhutega
so ameriški topovi zbili na tla dva

Oženem je bil včeraj izvršen
manjši nemški napad na ameriške
(Dolje na 3. str. 1. kol.)

(continued from page 10)

VELIKA VAS

ROMAN

Francoski spleti EDGAR MONTEIL
Prevodil F. K.

"Ha, ha . . ." Toda zdi se mi, da so sedaj zausnice v Royboni na dnevnem redu.

"Lahko si mislite, da nisem trpel svoje mirno. Kakor ste videli, sem ga zdelal na tak način, da se dolgo ne bo mogel pokazati."

V tem trenutku prileti Jean, grofov sluga, brez aspe.

"Gospod grof," kiti, "prosim, pridite hitro domu."

"Kaj pa je?"

"Prosim . . ."

"Le na dan z barvo."

"Milostljiva . . ."

"Kdo?"

"Milostljiva gospa je prišla."

"Katera milostljiva gospa?"

"Zadnja."

"Kaj, kako, Coralia? Ona je tukaj v Royboni?"

"Da, gospod grof, ravno kar se je pripeljala z vozom."

"Coralia pri meni! Dobro dete . . . oprostite, gospod Allard . . ."

Tekel je, kar je mogel, domu.

"Ti tukaj!" je vzkliknil.

"Ljubi, imela sem grozno nemirno vest in koprenje po tebi," pravi ona.

"To je lepo od tebe," odvrne on, "kaj si vendar delala, da te je pripravilo do tega. Ali sedaj se pusti pogledati, če si še ostala stara. Da, imal se vedno tvoj krasen, sladki obrazek. Pokaži vendar tvoje male nožice, cela večnost je že, da jih nisem občudoval!"

"Ljubi, v kakšnem gnezdu si!"

"Da, blagor domovine zahteva tako."

"Povej mi, ali je tu mirno? V Parizu se ne govori o drugem, kakor o uličnih pretepih, nasilni ispremembi državne vlade, o umorih in ubojih. Imela sem grozen strah . . ."

"O, sedaj razumem, mislila si, da živim aredi gosda v najlepšem miru gorja . . . Toda povej mi vendar, kje si dobila moj naslov?"

"Tvoj stric mi ga je dal."

"Moj stric — ja, ali ga poznaš?"

"Da, prišel mi je povedati, da si bežal pred menoj v to zakotje . . ."

"Glej, glej, moj gospod stric . . . zato mu je bila tako pri sreči moja odstranitev . . ."

"Sedaj ostanem pri tebi."

"To je lepo. No, kake obraze bodo delali Roybončanje, ko bodo svedeli, da je lepa Coralia, ljubka operetna pevka iz kavarne Anglaises . . . Ali, jaz sem norec, saj te nihče ne pozna."

"Izdaj me za svojo ženo."

"To ne gre, moja ljuba, rekel sem, da sem samec."

"Ali bi ne mogla proči?"

"Zakaj?"

"Če bi ti tudi ne bilo varno . . ."

"In dolžnost?"

"Dolžnost? Kaj pa je to?"

"Ali naj ti držim govor o tem? Ne, to bi bilo predolgočasno, torej samo eno besedo o moji dolžnosti; ta obstoja v tem, da moram ostati do volitev, ki bodo jutri, tukaj."

"Saj to ni predolgo."

"Potem moram pa počakati še mojega naslednika v uradu . . . Poglej," se prekine grof in pokaže skozi okno, "poglej najlepša zaljubljenca!"

Bila sta Pavel in Ana, katera je prosil Albert, naj gresta po Lucijo, ker jo bo oče mogoče zopet nadlegoval.

Kajti Albert ni dobil zausnice, katero mu je nameraval dati Monestrel, gospa Monestrel mu je prestregla se o pravem času roko, potem pa vzbudil njegovo pozornost prizor bežečega kaplana, med tem časom se je pa tudi pomiril. Oba mošta sta sedla, seveda precej narazen, in sta se pričela pogajati.

"Kaj vam vendar ni prišlo na misel, gospod Monestrel," pravi Albert, "ko sem vendar Lucijin zaročenec . . .?"

"To niste in nikdar ne bode! Nezaslišno je, da si upate vreči mojega zeta skozi okno."

"Oprostite, saj to ni res, vaš zet sedi tukaj."

"V manj kot osmih dneh boste sedeli v ječi, to se vam zgodi popolnoma prav."

"Če bo kdo zaprt radi volitev, gospod Monestrel, bi bili vi lahko preje, kajti volitve bodo končale republikansko."

"Jaz vam pa pravim, da pridete v ječo, ali celo na morišče."

"O, to je jako neprijetno kirurško vmešavanje, ki jo boste poskusili z menoj . . . Toda vzemite slučaj, da izpadejo volitve republikansko."

"To je nemogoče," vzklikne Monestrel s pripranjem. Župnik pravi: "Bog je z nami."

"Če se pa ljubi Bog smoti?"

Monestrel se je pomisljal, prisegati na pomoč Boga.

"Ne bom," nadaljuje Galtier, "ne zaprt, ne na morišče peljan, Lucija in jaz sta edina, ne bova pustila drug drugega — torej kaj nameravate ukreniti?"

"Bom . . . bom . . . nič ne bom ukrenil!" zavpije Monestrel. "Bil sem več tednov pri Teninovi, pogostili so me izvrstno, dal sem svojo besedo . . ."

"Posvetovati bi se morali preje z menoj," se vmeša gospa Monestrel, "ti si se gotovo prehitel, kajti po dobrem obedu nisi zmogel početi se resno s tako važnim poslom."

"Ah, tu pride gospod Chanat," pravi Monestrel veselo, da je oproščen nadaljnjih neljubih mu raziskovanj, hitel je ven odpirat vrata.

Ali hoče ta tudi znanja z mojimi pestmi . . . si misli Albert.

"V kakšnem stanju je prišel Tenin domu," zavpije Chanat. "Kako morete . . ."

Zagleda Galtiera in mu zavpije: "Morilec!"

Albert odvrne mirno: "Pazite in preprečite preprič z menoj, godilo bi se vam še slabše, kakor vašemu čednemu sorodniku . . ."

"Pojdiva," pravi Chanat in prime Monestrela za roko, "nisem prišel, da bi se izpostavljaj žalitvam."

Ko sta oba odšla, pravi gospa Monestrel: "Pustite mojega moža govoriti kar hoče, ne brigajte se za to, jezen je na vas še radi tistih starih stvari, ki sta jih imela z vašim očetom, tudi mu leži še pravda Bergeron na sreči, ali jaz sem na vaši strani, poznam tudi značaj moje hčere dovolj, in vem, da bi ne vzela nikdar Tenina. On je tako zopern s svojim napihnjenim obrazom in debelim životom, pri tem je pa neumen kakor slama. Sicer sem pa tudi zoper zvezo z tujcem, ne pozna se njegovih premoženjskih razmer, končno je človek vedno goljufan. Torej le bodite dobre volje, dobili boste Lucijo."

"Vem," pravi Albert.

"Seveda v slučaju, če ne bodo volitve ugodne . . ."

"To se pravi . . ."

"Menim, če ne bodo izpadle tako, kakor želi gospod župnik, če pa dobro izpadejo, potem . . ."

"Lahko noč," pravi Galtier, v dvojnem pomenu.

Na cesti dobi Chanata in Monestrela v pogovoru.

Ko ga zagleda Monestrel, mu zavpije: "Gospod župan vas bo tožil."

"Naj," odvrne Galtier mirno in gre mirno naprej.

"Ničvreden človek," pravi Chanat.

"Res, imate prav, ljubi gospod Chanat."

"Torej je dogovorjeno, ljubi Monestrel, ostani te stanovitno in glej, da bo poroka kmalu. Ljuba otroka sta kar vstvarjena drug za drugega. Ne bojte se, v treh dneh ne bo več Galtier tako ponosen."

"Dobimo zopet kralja nazaj."

"Ne, cesarja, naš lepi cesarjevič že čaka na Angleškem, kdaj ga pokliče domovina."

Monestrel se loči od Chanata.

"Kdo bo imel neki prav?" se vpraša, "lilije, za katere se poteguje župnik, ali Chanatov cesarski orel?"

Med potjo je srečal ljudi, ki so mu povedali natančnejše dogodek z kaplanom.

Bil je ogorčen.

"To je nesramno, duhovnika tepati," je rekel svoji ženi, ko je prišel domu. "Duhovnikom je vse dovoljeno, nihče nima pravice njih dejanja . . ."

"Govoriva raje o najinih stvarih," ga prekine njegova žena, "povej mi kaj o tvojem potovanju."

"O, imel sem se izbornu v Veronaxu, Teninovi so izvrstni ljudje. Bili so jako ljubemjivi."

"Povej mi vse."

"Mladi Tenin je plačal vozni listek do Saint Marcellina, naročil na svoj račun zajutrek — bil je izvrsten, Saint Marcellinčanje se dobro razumejo na kuhinjo, imela sta . . ."

"Pusti to, nadaljuj."

"O Saint Marcellina sta se peljala z železnico do Valence in zopet je plačal vožnjo Tenin."

"Če je tako bogat, kakor trdi Chanat, je to lahko storil."

"V Valenci naju je že pričakoval Teninov oče in naju peljal v največji hotel v mestu, ter naročil obed. Vse svoje življenje nisem še jedel tako dobro in vina . . . imenitna! . . ."

"Ali obedi v Veroni niso bili tako dobri?"

"Ravno tako ne, ali bili so pa jako mnogo-brojni. Toda vino, to je pa izbornu, stari Tenin me je peljal v svoje kleti, polne so sodov in steklenic, pokušali smo od najrazličnejših vrst, in zdi se mi, da se nisem ves čas streznil!"

"In v tem stanju si cenil Teninove premoženjske razmere?"

"Da, vidiš to me ravno jezi nekoliko. Nekega popoldne, po jako bogatem kosilu, pri katerem je bilo mnogo vina, me vzame stari Tenin za roko in me pelje k notarju. Ta je bil jako ljubemjiv, poklical je takoj več stekleno 'najboljšega', pil smo, govorili in pri tem mi je kazal papirje — dve uri dolgo. Ko sem pa legel zvečer v posteljo, nisem nič več vedel, kaj sem videl in bral."

"Ali si še enkrat k notarju?"

"Žalibog ne, poskušal sem, da bi šel še enkrat tja, ali gospod Tenin stari je bil jako začuden o moji nameri, skoraj razlajen, ker sem pa že obljubil Lucijo vprlo vseh zbranih sorodnikov . . ."

"Tu si pa naredil zopet nekaj pametnega!" zavpije gospa Monestrel. "Saj bi si to lahko preje mislila, da se boš napil in potem delal neumnost! Toda iz tega ne bo nič, ne dam svoje hčere! Ali naj ti povem svoje mnenje o Teninovi? Nima jo nič, nikakega premoženja nima, če bi bili res bogati, ne bi jim bilo potreba te preje upijati, predno ti pokažejo notarske spise. Stvar je nerodna. Dam pa še vasceno raje Lucijo Galtieru, ko saj vemo, da ima denar."

"Ali vredil sem že vse v Vernouxu, določil doto . . ."

"Kaj, določil si doto, ne da bi mene vprašal?"

"Da, saj te ni bilo zraven. Dajali bodo svojemu sinu letno rento tritisoč frankov."

"Tako? Rento! Glej, glej! Tu imaš jasen dokaz, da nič nima. Kaj pa če sinu ne bodo izplačevali, kaj potem? Pride tu sem, se tu gorko vgnezdil, in namesto, da bi prekrmel hčer, dobimo še zeta na glavo! Res lepa kupčija! Koliko si pa obljubil doto?"

"Tridesettisoč frankov."

(Daleč daleč!)

Sirom Amerike

POZIV ZA DVANAJST TISOČ BOKODELSTVA IZUČENIH PROSTOVOLJCEV ZA ARMADO.

Chicago, Ill. — V armadi potrebujejo dvanaest tisoč izučeni rokodelcev. Vsak prostovoljec se lahko prikladi pri lokalni naborni komisiji do 27. aprila.

Belopolitne rokodelce potrebujejo kot nadzornike za zračne zavore, kovače, mehanike za avtomobile, čolnogradnike, tesarje, kotlarje, zidarje, železniške strokovnjake in čuvaje, smolarje, skladiščnike, kemikarje, železobetonske delavce, kuharje, delavce pri parnih lopatah, risarje, zemljemerce, električarje, strojevodje itd. Pravzaprav potrebujejo rokodelce vseh strokov in privlačni industriji. Kdor želi bolj natančne informacije, naj se zgleda pri lokalni naborni komisiji in izvedel bo, kar želi vedeti.

ZAKON ZA REGISTRIRANJE SOVRAŽNIH TUJCEV PODPISAN.

Washington, D. C. — Predsednik Wilson je podpisal predlogo, ki določa, da se morajo registrirati sovražni inozemci.

Senator Chamberlain iz Oregona je zagovarjal predlogo, ki postavlja vse osebe, ki kršijo zakon proti špijonaži, pod oblast vojnih sodišč. Rekel je, da predloga varuje inozemce in če ne bo sprejeta, da bodo prinesli dnevniki še več vesti, da so ljudi poveljali po smoli in perju, da so morale žene jezdit na drogu itd.

Z ZGRADBO VOJAŠKE BOLNIŠNICE PRIČNO TAKOJ.

Denver, Colo. — Tukaj prično nemudoma graditi vojaško bolnišnico. Vse formalnosti so končane in pogodba je podpisana za tesarsko, zidarsko, plekarsko in drugo delo.

Delo bo izvršila Lambie kompanija in bolnišnica bo stala \$1.250.000.

GRANICE MORAJO K ZDRAVNIŠKI PREISKAVI.

Denver, Colo. — Mestne oblasti so dobile instrukcije iz Washingtona, da puste zdravniško preiskati vse grešnice, da tako zabra-nijo razširjenje nevarnih bolezni.

VLADA PREVZELA IMETEK INDUSTRIJALNE Družbe.

Washington, D. C. — Mr. Palmer, upravitelj tujezemske lastnine, je prevzel tovarne Boah Magneto kompanije v Springfieldu, Mass., in Plainfieldu, N. Y. Preiskava je dognala, da so go-spodarji sovražni inozemci.

Glavnica kompanije znaša le \$75.000, v resnici je pa vredna \$7.000.000. Kompanija izdeluje produkte, ki služijo v avijaciji in nautiki.

Tovarne v Springfieldu, Mass., so bile zgrajene v letu 1911. V njih dela 800 uslužbenec.

ŽELEZNIČARJI DOBE POVIŠANO MESEČNO.

Chicago, Ill. — Železniški uslužbeni so se silno razveselili vesti iz Washingtona, da je medzni odbor priporočil, da se železničarjem poviša mesca in da bo povišanje zneslo na leto od \$400.000.000 do \$450.000.000.

Definitivni zaključek bo storjen, ko se vrne v Washington železniški ravnatelj McAdoo, ki je sedaj na agitacijskem potovanju za tretje posojilo svobode.

SODIŠČE JE SPAMETOVALO ODERUJKE ŽELJAZNE POSRETOVNIKE.

Denver, Colo. — Mesto bo plačalo za dva akra sveta med gomilo William F. Codyja (Buffalo Billa) in goro Lockout le \$2.150. Lastniki so zahtevali 100.000, ko so izvedeli, da ga namerava kupiti mesto.

Mesto je valed nesramne zahteve zahtevalo razlastninsko obravnavo na sodišču in porotniki so lastnikom prisodili \$2.150.

DELAVČEVA USODA.

Denver, Colo. — V delavnicah Capital Dye & Cleaning kompanije je eksplodirala posoda z gazolinom. Eksplozija je zanesla obelko delavcu C. F. Atkinsu. Na srečo so prihiteli drugi delavci na pomoč in pogasili ogenj, da ni Atkins zgorel pri živem telesu.

STAVKA PLEKARJEV KONČANA.

Chicago, Ill. — Stavka plekarjev in sobnih slikarjev je končana in podpisana je nova pogodba. Po novi pogodbi dobe plekarji in sobni slikarji po 75 centov na uro. Do sedaj so imeli le 72½c.

SMOLA, KURJE PERJE IN KONJSKI BIČ.

Tulsa, Okla. — Neznani, ki si nadeli ime "Vitezi svobode", poveljali 26-letnega Johna Kalka po smoli in perju. Po tem pravilu so ga pretepli s konjskim bičem. Nekdo ga je obtožil, da rekel, da predsednik ni boljši kajzerja.

Grand Rapids, Mich. — Mar-rani neznani so poveljali po smoli in perju 60-letnega Jake Sanderja v Regnum, ker ni hotel piti zadolžne svobode.

Seattle, Wash. — Tukaj je aretiran rev. Karl A. von Lumburg, ki trdi, da je Šved. Obto-je špijonaže.

Oakland, Cal. — Theodore G. bogat trgovec, je bil izključen okrajni komisar, ker ni hotel dokaz lojalnosti poljubiti ameriške zastave.

Amarillo, Texas. — Tukaj poveljali po smoli in perju Smitha, bogatega trgovca v rosu, N. M. Kupil ni zadolžnevega in drugega posojila svobe in dejal je, da ne kupi zadolž-tretjega posojila svobode.

Shamrock, Tex. — Aretirali metodistovskega duhovna rev. D. Kleina iz Dennisa, Kan. Kr je svojega sina na ime Kaiser W. helm in napravil je več neljubl-opark. Oditi je moral v zap-ker ni mogel položiti \$1.000 ščine.

Kansas City, Mo. — Delavci delavnicah Union Pacific šel-nice so namazali tri svoje to-še z žolto barvo in jih vodili procesiji od delavnice do del-nice. Delavci pravijo, da so se agitatoriem shodu za zadol-ee tretjega posojila svobode iz-zili: "V pekel s posojilom sva-de."

PET JETNIKOV SE JE POS-VILO OD JEČE BREZ SLOVESA.

Steubenville, Ohio. — Iz ok-ne ječe se je poslovilo pet je-tnikov, ne da bi jetničarju nazn-ili so: Joe Williams, James-velle in Ed Campbell obtoženi-lijufije; Henry Harris, obtožen-izkušene umora; Arthur Gar-obtožen, da se je predstavljaj-armadni oficir.

Demokracija!
Demokracija!
Demokracija!

Mi trije
se z veseljem
bojujemo za
svobodo
Helmarjeve cigarete so
za me — so za me —
so za me!
Najboljše --- vrste

13
Cents

HELMAR
TURŠKE CIGARETE